Senyor, el món no és bonic

Per GloriaA el dc., 04/06/2025 - 00:00

Senyor, el món no és bonic,
els homes tenen fam, de pa sobretot,
però també de tendresa, d'amistat i d'amor,
els homes moren mancats d'esperança.

No és or ni plata el que ells esperen de nosaltres,
ells volen que nosaltres els diguem qui són i d'on venen,
perquè viuen i on van,
ells volen sentir de nosaltres que la seva vida és útil,
que tota la vida val la pensa d'ésser viscuda.

Senyor, jo voldria dir a tot home,
al paralític, al coix, a l'humiliat, al ferit:
"Comença a viure, a creure, a esperar,
camina, salta, tu pots dansar de joia".

Jo voldria retornar la força a les mans cansades,
i fermesa als genolls que vacil·len.
Jo voldria lluitar amb tots els homes
perquè el desert d'aquest mon esdevingui un jardí
i que sobre la terra dels homes
s'hi pugui veure la tendresa de Déu.

Desperteu-me, Senyor, renoveu-me.
Doneu-me el vostre Esperit i que m'agafi tot sencer.
Llavors, en el vostre nom, Senyor,
repartiré aquesta esperança que és la nostra

Autoria desconeguda

Fotografia: Elyse Chia